

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214209484
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214209484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti o maloletého Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., F. č. XXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: G. Y. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., F. č. XXX, zastúpenej JUDr. Jozefom Školníkom, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová č. 1, a otca: W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I., XXXX T., C. G. O.. X, zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, Komenského č. 3, o zníženie výživného a o úpravu styku, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 7P/224/2014-113 zo dňa 05.08.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného (prvý výrok) a upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým poslednú sobotu v každom kalendárnom mesiaci za prítomnosti matky v čase od 10:00 hod. do 16:00 hod. s tým, že otec maloletého prevezme pred bytom matky a matke ho pred jej bytom odovzdá (druhý výrok); matke uložil povinnosť maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať mu ho (tretí výrok) a obidvom rodičom uložil povinnosť v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť zrealizovať oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi a to najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku (štvrtý výrok).

Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových zistení, že naposledy o výživnom na maloletého bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7P/72/2011-39 zo dňa 03.10.2011, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bola uložená povinnosť platiť maloletému výživné v sume 150,- € mesačne; styk otca s maloletým súd neupravil; v tom čase rodičia maloletého nežili v spoločnej domácnosti, matka okrem maloletého ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala, otec maloletého mal ešte dve vyživovacie povinnosti, pracoval v Taliansku a súhlasil s výživným v sume 150,- € mesačne; matka žila s maloletým, bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok v sume 212,- € a prídavok na dieťa, maloletý navštevoval materskú školu, mal zdravotné problémy a musel navštevovať psychiatricku a psychológa; v súčasnosti maloletý navštevuje prvý ročník základnej školy v T.; do školy dochádza každý deň a vozí ho matka osobným motorovým vozidlom; matka je vydatá, manžel je živnostník s príjmom okolo 1.000,- € mesačne, počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil, je nezamestnaná v evidencii úradu práce od 02.04.2015; otec stále pracuje v Taliansku podľa vlastného udania s príjmom v sume okolo 800,- € až 900,- € mesačne (priemerne za obdobie od januára 2014 do marca 2015 v sume 687,- € v čistom mesačne), znížil sa mu počet vyživovacích povinností a túto má už len k maloletému. Z takto zisteného skutkového stavu dospel okresný súd k záveru, že

porovnaním okolností, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie súdu o výživnom v predchádzajúcom období s okolnosťami zistenými za súčasného stavu nebolo zistené splnenie podmienok na zníženie výživného a preto návrh otca na zníženie výživného na maloletého nie je dôvodný; otec maloletého zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného nepreukázal; okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z príjmu otca v sume 800,- € až 900,- € mesačne, ktorý uviedol pri svojom výsluchu, ale poznamenal, že aj jeho priemerný príjem v sume 687,- € v čistom mesačne by stačil na platenie doterajšieho výživného maloletému v sume 150,- € mesačne; okresný súd zdôraznil, že otec už v súčasnosti nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť; s prihliadnutím na výdavky, ktoré otec deklaroval a ktoré v podstate predstavujú náklady na regeneráciu pracovnej sily, na stravu a náklady súvisiace s dochádzkou do zamestnania, okresný súd poukázal na skutočnosť, že okrem priemerného mesačného zárobku má ešte dostatočné finančné zdroje a to v podobe úspor, ktoré deklaroval v sume 1.200,- €, súčasne je vlastníkom nehnuteľnosti a to rodinného domu nachádzajúceho sa v mieste jeho bydliska v I., ktorý využíva spolu so svojimi plnoletými synmi, keď synom na výdavky na bývanie prispieva, na čo okresný súd neprihliadal, keďže k plnoletým deťom už otec vyživovaciu povinnosť nemá a tieto výdavky nie je nevyhnutné vynaložiť; okresný súd prihliadol aj na zmenu pomerov na strane maloletého, ktorý oproti stavu v čase poslednej úpravy výživného prešiel na iný stupeň školskej dochádzky a oproti materskej škole v súčasnosti navštevuje prvý ročník základnej školy, čo si vyžaduje zvýšené výdavky; okresný súd prihliadol aj na valorizačnú klauzulu podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine; okresný súd tiež prihliadol na skutočnosť, že od posledného rozhodovania o výživnom na maloletého došlo k zmene pomerov na strane matky, ktorá je nezamestnaná, je evidovaná na úrade práce ako nezamestnaná bez príjmu, poberá len prídavky na dieťa, keď v predchádzajúcom období bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok; poukázal aj na to, že otec o maloletého neprejavuje záujem, nestretáva sa s ním, nad rámec výživného žiadnym spôsobom neprispieva. S prihliadnutím na uvedené okresný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol a doterajšie výživné v sume 150,- € mesačne považoval za primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého ako aj schopnostiam a možnostiam otca. Okresný súd dospel súčasne k záveru, že návrh otca na úpravu styku s maloletým je dôvodný. Posledným rozhodnutím o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému č.k. 7P/72/2011-39 zo dňa 03.10.2011 nebol upravený styk otca s maloletým, keďže rodičia ho nežiadali neupraviť; v súčasnosti mal okresný súd preukázané, že otec sa s maloletým nestretáva, v podstate ho nevidel od februára 2013; rodičia v tomto smere vzájomne nekomunikujú, preto okresný súd považoval úpravu styku za potrebnú najmä z dôvodu, aby si maloletý a otec budovali vzájomné vzťahy; nakoľko maloletý nevidel otca v podstate dva roky, na jeho osobu nie je zvyknutý, s prihliadnutím na zdravotný stav maloletého, ktorý navštevuje psychologickú ambulanciu, dospel okresný súd k záveru, že je v súčasnosti v záujme maloletého, aby sa stretával s otcom v prítomnosti matky s čím súhlasila matka aj samotný otec; pokiaľ ide o intenzitu kontaktov otec maloletého žiadal, aby styk s maloletým bol upravený v čase kedy bude prítomný na území Slovenskej republiky, tento čas vymedzil na obdobie jedenkrát za dva mesiace, pričom však nevedel presne určiť, o ktorý mesiac sa jedná a o ktorý deň by mohlo ísť, preto okresný súd s prihliadnutím na vykonané dokazovanie a na vyjadrenia rodičov upravil styk otca s maloletým tak, že tento bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý mesiac v poslednú sobotu v tomto mesiaci; podľa názoru okresného súdu pomery v rodine a záujem maloletého vyžadujú úpravu styku aspoň v minimálnom rozsahu (s prihliadnutím na vyjadrenie otca, že sám nevie presne uviesť kedy by sa mohol s maloletým stretnúť) a takáto úprava styku predstavuje určitý rámcový základ pre stretávanie sa maloletého s otcom, ide o určitú garanciu tohto styku, čo však podľa okresného súdu neznamená, že by v záujme maloletého nebolo možné dohodnúť si medzi rodičmi aj stretávanie sa v iných termínoch podľa toho ako si to vyžadujú potreby a najlepší záujem maloletého, prípadne v budúcnosti na základe vzájomnej dohody aj bez prítomnosti matky v čase, kedy bude maloletý na otca už zvyknutý; okresný súd uviedol, že pri rozhodovaní zohľadnil vek maloletého, zachovanie citových väzieb a ich prehĺbovanie. Okresný súd rozhodol vo veci s poukazom na ustanovenia § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2 a 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti rozsudku okresného súdu podal otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 20.08.2015 (č.l. 132-135 spisu). Domáhal sa zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie. Vyčítal okresnému súdu nesprávne právne posúdenie veci. Okresný súd vychádzal z jeho príjmu v sume 800,- € až 900,- € mesačne aj keď v konaní preukázal, že jeho priemerný zárobok predstavoval 636,88 € mesačne. Pracuje len na čiastočný pracovný úväzok, nemá nárok na platenú dovolenku ani na iné privilégia, ktoré majú zamestnanci pracujúci na plný pracovný úväzok; z uvedeného dôvodu sa jeho mzda odvíja od počtu odpracovaných hodín a je na zamestnávateľovi, či mu prácu prideli alebo nie; pokiaľ je na dovolenke, čo v jeho prípade znamená neplatené voľno, má príjem

podstatne nižší ako napríklad v mesiaci júl 2015, kedy jeho mzda predstavovala 350,- € a v auguste 2015 bude výplata ešte nižšia; preto v konaní zdôrazňoval, že v jeho prípade je potrebné vychádzať z priemerného mesačného príjmu; okresný súd navyše neprihliadol na jeho oprávnené výdavky najmä na stravu, cestovné, oblečenie a hygienu, ktoré tvoria minimálne sumu 380,- € mesačne, preto pri priemernom príjme od 650,- € do 700,- € mesačne mu na ostatné výdavky ostáva suma okolo 250,- € mesačne, z ktorej musí platiť výživné v sume 150,- €; okresný súd neadekvátne prihliadal na jeho úspory v sume 1.200,- €, ktoré však tvoria finančnú rezervu počas mesiacov z nižším príjmom. Vyčítal okresnému súdu, že sa nezaoberal oprávnenými výdavkami maloletého, keď poukazoval najmä na to, že predchádzajúce rozhodnutie o výživnom v roku 2011 bolo určené tzv. dohodou rodičov, keď mal súhlasiť s výživným v sume 150,- € mesačne, toto však popiera, pretože matke podpísal len čisté papiere, ktoré mali slúžiť na vybavenie sociálnych dávok; už ani v roku 2011 nebol schopný vzhľadom na svoju finančnú situáciu platiť výživné v sume 150,- € mesačne, keď aj z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v tom čase bol dobrovoľne nezamestnaný, privyrábal si brigádami a na maloletého prispieval nepravidelne, keď okrem neho mal ešte dve vyživovacie povinnosti určené súdom; tieto tvrdenia matky boli účelové a zavádzajúce, pretože s ňou žil v spoločnej domácnosti ešte do augusta 2013; nakoľko v tom čase ju mal veľmi rád, žili v spoločnej domácnosti a vychovávali maloletého nechcel sa s matkou súdiť a navyše neovláda slovenský jazyk; že išlo o účelové konanie matky zistil až vtedy, keď sa počas ich spolužitia začala intímne stykať so súčasným manželom vplyvným podnikateľom. Poukázal aj na to, že maloletý nemusí navštevovať základnú školu v T. vzdialenú 24 km od miesta bydliska maloletého, pretože adekvátne školy sú aj vo D. Y. vzdialenom len 8 km od bydliska maloletého, keď dôvodom tejto skutočnosti je zrejme to, že manžel matky má sídlo firmy v T.; finančné prostriedky na cestu do školy nie je preto možné považovať za vynaložené účelne; nebolo preukázané ani tvrdenie, že maloletý má zvýšené výdavky kvôli zdravotným problémom. Vyjadril názor, že matka sa stala nezamestnanou len účelovo v priebehu konania a okresný súd sa nezaoberal otázkou akou formou bol skončený jej predchádzajúci pracovný pomer; poukázal aj na to, že manžel matky je nadštandardne zabezpečený. Nesúhlasil preto so zamietnutím jeho návrhu na zníženie výživného, ku ktorému dospel okresný súd z dôvodu, že sa nedostatočne zaoberal oprávnenými výdavkami maloletého a nesprávne posúdil jeho finančné možnosti platiť maloletému doterajšie výživné.

Otec nesúhlasil ani s rozhodnutím okresného súdu o úprave styku. Vyjadril názor, že toto rozhodnutie nie je v záujme maloletého v zmysle § 24 ods. 3 a 4 Zákona o rodine. Od roku 2013 mu matka sústavne bránila v styku s maloletým. Naposledy videl maloletého medzi Vianocami a Silvestrom roku 2013. Pritom z konania v roku 2011 vyplýva, že ich vzťah s maloletým je veľmi dobrý, pravidelne ho navštevuje a matka mu v tom nebráni. V styku s maloletým mu matka zabránila aj v mesiacoch jún 2015, júl 2015 a august 2015, kedy bol doma do 24.08.2015 z dôvodu celozávodnej dovolenky; matka mu však povedala, že sa môže s maloletým stretnúť len podľa rozsudku, t.j. poslednú sobotu v mesiaci; teda hoci bol doma päť týždňov, maloletého vidieť nemohol; okresnému súdu počas konania ozrejmil skutočnosť, že možnosti cestovania domov sa odvíjajú od ľubovôle zamestnávateľa, ktorý o pracovnom voľne rozhoduje a jednak o prístupe matky, ktorá všetkými prostriedkami bráni styku s maloletým; časové intervaly stretnutí ponechal na zvážení súdu a veril, že súd má bohaté skúsenosti s úpravou styku v situáciách ako je jeho; nestalo sa tak a určená úprava styku s maloletým nerešpektuje práva maloletého na zachovanie citových väzieb aj na druhého rodiča ani jeho právo na stretnutie s maloletým; sú pred ním len dve možnosti, t.j. buď sa vzoprie zamestnávateľovi s pravdepodobnosťou skončenia pracovného pomeru alebo bude rešpektovať zamestnávateľa a bude vidieť maloletého raz do roka, čo je v záujme matky; okresný súd svojim rozhodnutím upravil rámcový základ stretávania, pričom mal vedomosť, že nad rámec sa žiadny styk realizovať nebude z dôvodov na strane matky. Vzhľadom na uvedené žiadal upraviť styk tak, aby zostali zachované citové väzby s maloletým.

Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Dňa 10.09.2015 a 02.10.2015 doručil otec okresnému súdu výplatné pásky (č.l. 139-140 spisu; č.l. 141-142 spisu), z ktorých vyplýva, že v mesiaci august 2015 dosiahol príjem v sume 489,- € v čistom a v mesiaci september 2015 dosiahol príjem v sume 522,- € v čistom.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie otca nie je dôvodné.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správne skutkové a právne závery. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom okresného súdu, že neboli splnené podmienky na zníženie výživného na maloletého a úprava styku zodpovedá zistenému skutkovému stavu a záujmu maloletého. Odvolacie námietky otca nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. V podrobnostiach preto odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pristúpiť len ak sa podstatne zmenia pomery oprávneného alebo povinného z vyživovacieho vzťahu, oproti pomerom, ktoré boli podkladom rozhodnutia o predchádzajúcej úprave výživného; súd teda v konaní porovnáva pomery účastníkov konania v čase poslednej úpravy výživného a v čase rozhodnutia súdu o návrhu na zvýšenie (resp. zníženie) výživného. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná a dlhší čas trvajúca (teda nie dočasná) zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom (napr. také zvýšenie zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného rodiča alebo vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného rodiča a podobne); pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov sa vždy musí prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov. Pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa v každom prípade použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného.

Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, keď pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne; pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča preto súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne). Z týchto základných kritérií vychádzal pri rozhodovaní aj odvolací súd v prejednávanej veci.

Odvolací súd sa zhoduje s okresným súdom, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného na maloletého. Maloletý pochádza zo vzťahu otca s matkou, vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu stále trvá, pretože navštevuje prvý stupeň základnej školy a vzhľadom na svoj vek nie je schopný sám sa živiť. Maloletý má pravidelný príjem len v podobe výživného od otca; matka si vyživovaciu povinnosť plní prevažne osobnou starostlivosťou o maloletého. Príjmy a výdavky účastníkov konania popísal okresný súd v napadnutom rozsudku.

Z hľadiska osobitných tvrdení zo strany otca ohľadom jeho pomerov v čase určenia výživného v sume 150,- € mesačne považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že v konaní o zníženie výživného súd nemôže nanovo prehodnocovať splnenie zákonných predpokladov (pomerov účastníkov konania), ktoré viedli k vydaniu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti tvorí prekážku rozhodnutej veci (k prehodnocovaniu týchto predpokladov mohlo dôjsť jedine v prípadnom odvolacom konaní začatom na podklade odvolania podaného zo strany otca, v prejednávanej veci ich však súd už žiadnym spôsobom prehodnocovať a posudzovať nemôže a je v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. viazaný určenou výškou výživného). Z hľadiska predmetu konania tak mohol súd v konaní skúmať

len otázku, či doterajšie výživné na maloletého v sume 150,- € mesačne naďalej zodpovedá zisteným schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca.

S ohľadom na odvolacie námietky otca ohľadne vyhodnotenia jeho príjmových a výdavkových pomerov okresným súdom odvolací súd uvádza, že zistený priemerný príjem otca v sume 687,- € v čistom mesačne je po zohľadnení zistených výdavkov otca postačujúci na platenie doterajšieho výživného; okresný súd pri rozhodovaní správne zohľadnil pravidelný príjem otca, jeho úspory, jeho majetkové pomery a zníženie počtu vyživovacích povinností, pretože oproti poslednej úprave výživného má otec vyživovaciu povinnosť už len k maloletému. Otec je zdravý a má pravidelný príjem zo zamestnania; odvolací súd osobitne zdôrazňuje skutočnosť, že plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pre inými výdavkami rodičov; okresný súd dospel k správnejmu záveru, že na strane otca nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie doterajšieho výživného na maloletého; aj podľa názoru odvolacieho súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť maloletému výživné v sume 150,- € mesačne.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s rozhodnutím okresného súdu o úprave styku otca s maloletým a v podrobnostiach tiež odkazuje na jeho odôvodnenie. Otec v odvolaní žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, prečo úprava styku v napadnutom rozsudku nie je v záujme maloletého. Zo skutkových zistení okresného súdu vyplýva, že doteraz sa otec s maloletým nestretával, preto nie je zrejmé, prečo úprava styku, ktorá garantuje otcovi aspoň základný rámec stretávania by nemala byť v záujme maloletého ako aj samotného otca. V priebehu celého konania ani v samotnom odvolaní otec nešpecifikoval svoj konkrétny návrh úpravy styku s maloletým, napriek tomu úpravu styku určenú okresným súdom označuje za nedostatočnú, preto túto námietku otca považuje odvolací súd za účelovú. Okresný súd riadne zhodnotil skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z dokazovania, podľa ktorých sa otec s maloletým v podstate od roku 2013 vôbec nestretol, preto upravil stretávanie na začiatok aspoň v minimálnom rozsahu v prítomnosti matky. Skutočnosť, že v záujme realizácie stretnutí si bude otec musieť (v prípade záujmu o stretnutie s maloletým) prispôbiť raz do mesiaca svoje pracovné povinnosti, je bežnou súčasťou výkonu rodičovských práv a povinností (z hľadiska postavenia rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie mohlo začať i bez návrhu. Keďže konanie v prejednávanej veci mohlo začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.) odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.